



Veiviser'n

SKIEN BAPTISTMENIGHET

3/2015 - Årgang 29

Måtte bare
hjelp...

Sidene 6 og 7

Sigmund og
Ingjerd Evensen

Sidene 8 og 9

Kongress i
Durban

Sidene 10 til 14

Menigheten
verdens håp

Sidene 16 og 17

Ny Tid for
Gud-arbeider

Side 19



På menighetshelg!

Veiviser'n

Ansvarlig redaktør: Kari Sæthre

Herman Bagers gate 1, 3717 Skien

Internett: www.skienbaptist.no

E-post: skien@baptist.no

Menighetens kontor: 35 52 90 00

Gavekonto: 2680 34 04266

Pastor

Vidar Bergsland 415 59 303

Kontortid onsdag kl. 13:00 - 15:00

E-post: vidar.bergsland@baptist.no

Medarbeidere

Birgit Andersen 959 46 342

Gabriel Stephens 452 92 664

Simen Andersen 450 01 995

Miriam Trovi 936 40 799

Utleie

Inger Lise Dønnestad 930 85 971

Reidun Johannessen 980 46 190

Strategi & menighetsleder

Harald Dønnestad 920 13 186

Økonomi

Jarle Øygarden 905 82 570

Familie

Margareth Eikstad 926 09 483

Tjeneste

Ragnhild N. Grønseth 928 85 721

Eiendom

Jarle Stensbøl 915 50 970

Søndagsskolen

Gunn Andresen 470 39 201

Logos

Merethe L. Sølyst 909 88 227

Skien Soul Children

Anne-Marie Dønnestad 928 90 356

Trall (småbarnsang 1 - 6 år)

Birgit Andersen 959 46 342

Jentesprell

Margareth Eikstad 926 09 483

Mette Aasland 480 37 735

Tweens

Kari Sæthre 995 91 714

Ungdomsgruppa

Anette Holte Stensbøl 900 30 960

Gabriel Stephen 452 92 664

Allehånde

Else Holte 995 48 424

Telemark Chin Baptist Church

Peter Lian - Chinzah 468 99 373

Andaktshjørnet

Når kirkegulvet taler...

av pastor Vidar Bergsland

Jeg sitter i Olevisti kirken i Tallin søndag 11. mars 07. En enorm kirke med ett av Europas høyeste kirketårn. Under det Russiske herreveldet som Estland slet med gjennom mange år var dette den eneste åpne kirken for alle kristne i byen. De måtte dele på plassen og tidene.

Jeg skjønner ikke et eneste ord av det som foregår. Men forstår at det leses fra Bibelen, det blir bedt og noen av sangene kjenner jeg igjen på melodien. O, store Gud...synger de. Hele tiden kommer det folk. I mitt hode tenker jeg slik: Hallo, - du kommer for sent! Halve gudstjenesten er over. Du har jo ikke fått med deg talen engang!

Etter hvert fester jeg meg ved noen av de som

kommer og slår seg ned. Tenker hvorfor kommer du hit i dag?

Ganske nær meg sitter en tydelig fattig kvinne, hun strikker absolutt hele tiden. Uavbrutt går strikkepinnene, - hun reiser seg ikke under skriftlesningen, ikke under bønner, ja endog under velsignelsen er det ikke tegn til bevegelse på annet enn strikkepinnene. Kanskje hun ikke har råd til å stoppe strikkingen? Jeg vet ikke men hun er i kirken!

En gammel kone bøyer seg sammen i smerte og bønn. Rigger sakte fram og tilbake. Det er ikke vanskelig å forstå at hun bærer fram for Gud sin livssituasjon. Hun roper kanskje fra sitt indre: "Ta vare på meg Herre!" En annen kvinne tar fram et lite stykke papir og noterer ned fra det som



Gudstjenesten går sin gang, folk kommer og går uavbrutt.

Jeg ser i gulvet og får søndagens preken til meg: Gulvet er så slitt! I de gamle gulvbordene står kvistene høyt opp over den bløtere veden som er slitt vekk. Folk har traska her i mange tiår. Kommet og gått akkurat som i dag, jeg ser for meg alle disse menneskene. Kommet slik de har det! Kommet som de er! Kommet fordi kirken hadde en åpen dør. Kommet fordi de fant noe der som de søkte. Kommet fordi livet er mer enn brød og klær, selv om de er aldri så fattige.

blir sagt. For henne viktige ord fra Bibelen, prekenen eller bønneemner, - jeg bare forstår at hun er sulten på noe annet enn mat. Livet er mer enn maten og klærne!

Seint i gudstjenesten kommer det inn en av byens mange uteliggere. Han lukter og humper seg bortover, slår seg ned

på en benk og nesten sover med det samme. Han har vel akkurat våknet på en benk ett eller annet sted og vet at her er det litt varmere enn ute. Han vil kanskje tigge litt mat eller spørre noen om en liten slant. "Hvor i all verden skal man gjøre av seg?" er et av de spørsmålene som alltid er der i hans tankeverden.

Vi har et aldeles nydelig gulv i Skien Baptistkirke. Du kan gå barbeint om du vil. Tenk om vårt gulv kunne slites av mange bein som tråkket inn og ut hele tiden. Det er ikke meg imot! Velkommen uansett hvor du enn er med ditt liv akkurat nå!

Med hilsen Vidar - prest.

Mitt sangvers

Birgit Andersen



Gi oss en tro som vil tjene,
et hjerte som lever for deg.
Gjennom vårt liv vil du være
den svake og ensommes venn

*Hør vår bønn o Gud
hjelp oss å rekke ut
Hør vår bønn o Gud
Kjærlighetens bud*

Refreng:

Lær oss å elske med
mere enn ord.
Lær oss å handle -
en levende tro
Lær oss å gjøre som du
hadde gjort
Lær oss levende tro

Vi gratulerer



30 år

Mau Maw Khu Chit, 27. november

40 år

Sandra Kjeldsen, 30. november
Elizabeth Za Kung, 28. desember

50 år

Jarle Stensbøl, 28. oktober

60 år

Per Arne Lysø, 3. november

75 år

Ruth Brynhildsen, 18. desember
Rolf Andreas Flatebø, 31. desember

94 år

Martha Edel Torkildsen, 25. desember

Nyfødte

May Liss Bergsland og Tor Nøstdal en gutt, Snorre,
5. august

Nye medlemmer

Elisabeth Weber, 14. juni
Giedreus Aleksandravicius, 30. august
Henrik Dønnestad, 30. august
Anders Dønnestad, 30. august
Miriam Trovi, 30. august
Daniel Jupiter Harris, 13. september

Døde

Sigbjørn Loraas, 4. juli

To jenter og fire gutter.

Årets konfirmanter!



Foran fra venstre: Sondre Vaagen, Tha Tha Htun, Generosa Jose, Andres Hoppestad, Sandra Jensen
Bak fra venstre: Meeka Ghaley. Ledere Miriam Trovi og Robert Aleksanervivus

Hvert år er det en stor variasjon i tallet av konfirmanter. I årets kull er det seks konfirmanter. De er en munter og livsglad gjeng som skaper liv og røre.

av Robert Aleksandravicius

Vi er bare i begynnelsen av vårt reise, men allerede nå virker det som om det blir skapt sterke vennskapsbånd.

Vi i Skien Baptistmenighet har nå i flere år brukt Tentro - opplegget som grunnlag for vår undervisning, om tro til konfirmanter. Tentro er en

veldig god, morsom og solid undervisning, som blir brukt av titalls av kirker i Norge. Det er mange temaer å velge mellom. Det er for eksempel: "Hvorfor kom Jesus?", "Den Hellige Ånd, - vår hjelper", "Bibelen" og "Bønn - om å prate med Gud". Våre "konfirmasjonsmedhjelpere", Vidar Bergsland og Gabriel Stephen, vil undervise noe av dette, og noe vil bli undervist av hovedlederne, Robert og Miriam.

Dette året blir det også rom for å samles sammen og ha det koselig, reise på besøk og dra på to leirer, en på Trovasli og en i

Vegårshei. Det er også en glede for oss å være sammen med andre konfirmanter i Skien på flere store felles arrangementer.

Vi verdsetter samværet like høyt som trosopp-læringen og vi vil at våre konfirmanter skal bli en del av kirken vår og av ungdomsflokken.

Alle konfirmantene har fått faddere i menigheten. Folk som løfter dem i bønn, møter dem med kjærlighet og interesserer seg i deres liv. Vi som ledere vil oppfordre også resten av menigheten å be for dem og møte dem med omsorg.

Nyhetene berørte sterkt

Måtte gjøre noe for de syriske flyktingene



Hjørdis E. Netten

Hjemme i Helgen sitter Hjørdis E. Netten og ser på nyhetene på TV om hvordan flyktingene strømmer inn i Europa i hundretusener. Hun blir berørt og har lyst til å gjøre noe, men vet ikke hva.

av Jan Sæthre

Bestemmer seg Sammen med en venninne får Hjørdis kontakt med en gruppe i Budapest, som hjelper flyktinger. Hun bestemmer seg for å reise. Hjørdis forteller at det oppleves skummelt når hun reiser alene uten å kjenne noen, men hun blir en del av en fin gruppe.

Kroatia Når vi lander i Budapest er det ingen krise lenger, sier Hjørdis. Jeg blir derfor med i et team som reiser til Tornavik i grenseområdet mellom Kroatia og Serbia. Her deler vi ut mat, vann, klær og tepper. De jeg reiste med hadde samlet

inn mye, og så kjøper vi inn brød og vann selv. Det er et vanvittig samarbeid mellom frivillige fra mange steder i Europa og lokalbefolkningen. Lokalbefolkningen kommer med gryter med mat. Det er til stor hjelp siden vi ikke hadde kokemuligheter. Det fungerer greit med politiet, men jeg var nok nervøs for å snakke med dem. Vi hørte rykter om uro og opprør, men merket ikke noe til det.

Mange barn

Hjørdis forteller at det blir utrolig mange inntrykk denne langhelgen. De fleste flykningene var fra Syria. En kveld kom en familie og spurte om vi hadde et telt. Datteren deres var en måned gammel og det begynner å bli kaldt om natta. Da var det så godt å si ja! Tenk å ha en så liten baby på en slik reise. Det var veldig mange barn der og det regnet. En annen familie hadde reist i 40 døgn. Sønnen hadde Downs syndrom, og lå bare på en pappplate om dagen.



Møter syriske flyktinger på grensa mellom Serbia og Kroatia

Lite søvn

Det ble ikke så mye søvn disse dagene. 1-2 timer om natta. Hun hadde ikke samvittighet til å legge seg ned. Det kom stadig nye flyktinger med behov. Det er et adrenalinkick, samtidig som immunforsvaret blir kjørt helt i bønn.

Neste tur

Nå om dagen jobber Hjørdis, som er sykepleier, det hun kan for å finansiere neste

tur i uke 47. Hun betaler alt selv. Denne gangen skal hun til Lesbos i Hellas og ta i mot båtflyktingene som kommer over Egeerhavet fra Tyrkia. Dersom noen har lyst til å være med er det bare å ta kontakt, sier Hjørdis. Hjemme har hun god støtte fra mannen Ole Thomas. Han skjønner at det er viktig for henne. Skulle du ønske å bidra økonomisk har Hjørdis opprettet denne bankkontoen 2650.57.54726.

Bibelen - Den levende boken!



Ingjerd og Sigmund Evensen

Sigmund og Ingjerd Evensen bodde i 20 år med familien sin, sammen med Umanakainafolket på Papua Ny Guinea. Disse årene tok det før drømmen om et Ny testamente på Umanakainaspråket ble virkelighet.

av Kari Sæthre

Hva gjør vi når det ikke finnes noe skriftspråk og ingen kan lese eller skrive. Dette og mange flere spørsmål møtte Sigmund og Ingjerd Evensen, da de kom til Papua Ny Guinea.

De reiste ut med organisasjonen Wycliffe, som har som mål å oversette Bibelen til alle språk. Men hvordan tar en fatt på en slik oppgave. Det

er nok bare Gud som kan vise vei.

Ekteparet Evensen er på besøk i Skien baptistkirke og snakker levende og varmt om denne tiden de bodde sammen med Umanakainafolket.

Sigmund starter med å fortelle om sin første tur opp i fjellene på Papua Ny Guinea. Han og en

kjentmann hadde vadret i flere dager, på små stier og over smale bruer. De hadde «kloret» seg fast i bratte fjellskråninger og endelig stod han på toppen av en ås og skuet ned mot en liten fjellandsby. Nå er jeg kommet hjem. Her skal jeg bli og slik ble det. Jeg tror at Gud gav meg denne følelsen, forteller Sigmund.

Vi ble adoptert inn familien til høvdingen og jeg ble som en sønn der, Her fikk jeg en «storebror». Han ble svært viktig for videre arbeid med å oversette bibelen. Vi ble som små barn, som skulle lære å snakke. Men dette var eneste mulighet til å både lære språket og lære hvordan dette folket tenkte og hvordan kulturen virket inn på deres levemåte, fortsetter Sigmund levende. Ingjerd tar flere ganger tar til ordet og supplerer sin mann.

Det folket vi kom til hadde i mange generasjoner levd i et hatsamfunn. Det fantes ikke

noe begrep for tilgivelse. Sigmund spurte seg mere enn en gang om hvordan det mest sentrale i kristendommen skulle oversettes, når - tilgivelse - ikke var noe begrep. Svart magi og onde ånde skapte daglig frykt hos dette folket. Sigmund og Ingjerd forteller at de også ble sett på som ånder i starten. Etter at de mistet et barn, mens de bodde på Papua Ny Guinea, ble de en av dem. Dette beviste for Umanakainafolket av vi også kunne dø, sier Sigmund.

Hele tiden hadde Sigmund sin visjon om at folket selv skulle skrive bibelen. Han og kona var bare bibeloversettere. Vi lærer at det var to viktige begreper når vi skulle ta fatt på å oversette bibelen. Det er identitet og forståelse. Hvem var Umanakainafolket og hvordan oversette slik at de forsto.

Naturen på Papua Ny Guinea begrenset oss i oversettelsen og gav oss mange utfordringer.

Hvordan skulle vi f.eks. oversette snø, når ingen visste hva det var. Ordet hvit hadde de og dermed ble snø oversatt til - den hvite kakaduen - en fugl som alle kjente. Ordet bære ble også en utfordring, da de har mange begreper på det, avhengig av om det er mann eller kvinne som bærer og hvor mye eller lite som bæres.

Følelsene hos Umanakainafolket sitter ikke i hjertet, men i leveren. Dermed ble det for oss, mange rare vendinger på bibelvers, når vi f.eks. måtte skrive, «Jeg elsker deg av hel min lever», ler Sigmund. Men dette gav mening for fjellfolket, som sakte men sikkert fikk sitt skriftspråk og sin Bibel. I 1999 var det Nye testamente ferdig trykt. Det var stor fest og endelig ble liksom Guds Ord født inn hos dette folket.

Vårt største ønske er at alle skal kunne høre og lese Bibelen på sitt eget språk, avslutter Sigmund og Ingjerd

Verdenskongress i Sør-Afrika



Nydelige Afrikansk sang og rytmer!

I år ble den 21. Baptist World Congress avholdt i Durban i Sør-Afrika i tiden 22.-26. juli. En spent gjeng møttes på Gardermoen 16. juli. Det var mange kjente ansikter, men også mange ukjente. De fleste deltagerne var nok godt voksne, men heldigvis hadde vi også med oss noen yngre.

av Bjørg Hafredal

Jan Sæthre var ansvarlig for opplegget. Han hadde lagt opp til en tur, som for de fleste av oss også omfattet et besøk i Cape Town og busstur til Johannesburg via Swaziland og Krüger Nasjonalpark, i tillegg til selve kongressen i Durban.

Cape Town

Vi var klar over at det var vinter i Sør-Afrika på denne tiden av året,

og jeg skulle få god bruk for både ulltrøya og den tynne dunjakka! Det var grått og surt da vi ankom Cape Town, men heldigvis ble det bedre de neste dagene. De 77 deltagerne ble fordelt i 2 busser med hver sin lokale guide. Vår guide het Ola og var norsk, og han sørget for at vi fikk vite mye om området og livet i denne delen av verden. De 2-3 dagene vi hadde i Cape Town



Omvisning på Robben Island av tidligere medfange til Nelson Mandela

var fylte av utflukter, kultur og mye god mat. Vi besøkte Cape Point og pingvin-kolonien på Boulders Beach. Søndagen besøkte vi Langa township der vi overvar en del av gudstjenesten i Langa Baptist Church, og vi fikk en omvisning i Langa som viste oss at det heldigvis skjer forbedringer i boforholdene til de svarte.

Historie og kultur

På Robben Island fikk vi omvisning og guiding av en tidligere medfange til Nelson Mandela. Siste

kvelden fikk vi en herlig dose av både afrikansk mat, sang og musikk. Vi satt igjen med mange sterke inntrykk etter dagene i vakre Cape Town. Og noen hadde litt mindre penger etter besøk på diamantsliperiet!

Durban

I Durban lå hotellet flott til ved en fantastisk strandpromenade som strakte seg flere kilometer langs kysten. De tøffeste prøvde seg på en dukkert og litt soling den dagen vi hadde fint vær, men det var en kjølign fornøyelse.

Kongresshallen lå bare 10-15 min. gange fra hotellet, og det var derfor naturlig at vi tok bena fatt for å komme dit. I løpet av det første døgnet skulle vi for alvor få oppleve at vi var i en annen del av verden. Etter fem forskjellige ran på personer i gruppa, ble vi litt mer forsiktige. Heldigvis gikk det bra resten av tida.

Kveldsmøtene

Mottoet for kongressen var "Jesus Kristus, døren". Hver storsamling hadde sitt undertema, "Jesus



Paul Msiza og Jan Sæthre er nye ledere i Baptistens verdensallianse.

Kristus; -døren til lyset", -døren til frihet", -døren til ledelse", -døren til kjærlighet", -døren til å lytte og lære" og -døren til livet", Det var inspirerende å lytte til talere fra vidt forskjellige deler av verden og vite at, til tross for ulikhetene, så delte vi den samme troen, og vi var alle en del av den store globale baptist-familien.

Ulike temasamlinger

På formiddagene var det mange forskjellige gruppesamlinger og seminarer med tema som spente fra rene bibeltimer til f.eks. samlinger om fattig-

domsproblematikk, menneskerettigheter og om hvordan vi kan leve fredelig sammen med mennesker av annen tro. Jeg var selv på temasamlinger som omhandlet arbeidet i Sannhet- og Forsoningskommiteen etter apartaid. Det var inspirerende å høre det fra personer som selv hadde deltatt i arbeidet.

Første visepresident

De afrikanske deltagerne var naturligvis i flertall, og de satte sitt preg på kongressen både med sine fantastiske drakter og sin tilstedeværelse på samlingene. Men vi hadde

en stor skandinavisk gruppe, og vi var selvfølgelig veldig stolte da vår egen Jan Sæthre ble utnevnt til første visepresident i BWA.

Det var varierende musikalske innslag på møtene, men det var uten tvil de fengende afrikanske rytmene som fikk mest liv i den store forsamlingen.

Utrolig kaldt men flott

Siste etappe av vårt afrikanske eventyr gikk med buss til Johannesburg. På veien fikk vi oppleve litt av den sør-afrikanske naturen med stor sukkerplantasjer,

eukalyptusskoger og vide stepper. Det var spredt befolkning, og da vi kom til Swaziland følte det hele litt mer afrikansk. Hotellet vårt langt inne i bushen bestod av små stråhytter som vi overnattet i. På natta hørte vi ville dyr som løp rundt, stilig! I Krûger Nasjonalpark bodde vi nok en gang på et fantastisk hotell. Både på kvelden og tidlig på morgenen var vi på safari i åpne biler. Vi så mange eksotiske dyr på nært hold, og det var en flott opplevelse. Men det var bikkjekaldt! Måltidene ble inntatt i åpne restaurantområder, og vi ble fortalt at det var kun 2 varmegrader på morgenen!

Nelson Mandela

Den siste opplevelsen på turen var besøket i Soweto. Der var vi bl.a. på Hector Pieterse Memorial og fikk fortalt historien som førte til de store opptøyene og boikotten mot Sør-Afrika på slutten av 1970-tallet. Soweto ga inntrykk av å være en velorganisert



Björg utenfor «hjemmet» sitt i Swaziland

by, og de var veldig stolte av å ha hatt to vinnere av Nobels Fredspris, Nelson Mandela og Desmond Tutu, og det attpå til i samme gate!

Mange vennskapsbånd

I etterkant sitter vi igjen med minner om en flott og interessant tur. Vi

følte gleden over å være en del av det store baptist-fellesskapet, samtidig som vi fikk knyttet sterkere bånd innad i gruppa. Da blir det ekstra hyggelig å møtes igjen ved andre anledninger her hjemme.

Takk til Jan og Odd som tok så godt vare på oss.

På menighetsweekend

Nær Jesus, nær hverandre!



Alle måtte ha kjøkkentjeneste, både liten og stor!

4.-6. september var det klart for menighetsweekend, og denne gangen bar turen til Norsjø ungdomssenter på Akkerhaugen. I vakre omgivelser ved Norsjø lå det til rette for en fin helg for de rundt 100 deltakerne.

av Anette Bergsland

Lørdagen opprant med ikke fullt så pent vær som vi ønsket oss, men litt hustrig vær stanset ikke

planene Bergsland og Fjelddalen hadde om et egetsekret badeland med både boblebad, varmtvannstank og sklie. De tøffeste badenymfene lot seg heller ikke stanse, selv om kanskje leken ikke varte så lenge. Gjemsellek fikk imidlertid opp varmen i de fleste av deltakerne da pastorens barnebarn plutselig ikke var å finne. Da det var gjennomført både hus-søk og manngard, syntes gjemmeren at vi andre

hadde fått nok fart på blodpumpa og kom fram fra sitt gjemsted under grillen. Det var flere øyne på den gutten resten av helgen! Barna som ikke lekte gjemsel, fikk blant annet være kreative med ispinner og maling, og det var konstant kø ved slenghuska som var på området. Ungdommene arrangerte en morsom og variert natursti der man fikk vist både kunstneriske og fysiske egenskaper, og selv de over 80 slang



Kreativ natursti, laget av ungdommen!

seg i slenghuska for å samle poeng for laget sitt!

Uten mat og drikke duger heller ikke, og Live Lilienberg og Kari Sæthre var kjøkkensjefene som sørget for at alle heltene på menighetsweekend fikk flere velsmakende måltider. Til lørdagsmiddagen ble de godt assistert av James Htun og Aya Mya San Boi Hnin og vi fikk mange spennende retter. Ja, noen kakebiter ble det attpåtil!

Menighetsweekend ga

også godt åndelig påfyll. Lørdag formiddag underviste pastor Vidar Bergsland om Johannes Åpenbaring og hvordan man kan forstå den, og mange ga uttrykk for at de syntes bibelundervisningen var veldig interessant. Kanskje blir det flere slike undervisningstimer i framtida? Lørdag kveld fikk de som ville, mulighet til å bidra med vitnesbyrd på delekveld, Simen Andersen og Anders Dønnestad ledet oss i lovsang og Trond Hjort avsluttet kvelden med

en andakt. Søndag var det gudstjeneste, og da var det også flere som kom på dagstur opp til Akkerhaugen i et strålende søndagsvær. Vidar hadde en visuell og kreativ tale om Guds fulle rustning henter fra Ef 6, 10-20 og hadde gode hjelpere med både vannpistoler, vernesko og motorsykelhjelmer. Og sannelig fikk vi også se troens sverd helt på slutten!

Det ble en helg med gode opplevelser, samtaler og møter for alle generasjoner!

Menigheten - «verdens» håp!



I forrige uke var jeg på et jobbseminar på Gardermoen. I den forbindelse kom jeg i prat med 3 kollegaer fra andre kommuner. Alle hadde «sin historie».

av Harald Dønnestad

En fortalte om fortvilelsen over barn som prøvde ut ulike rusmidler. En annen om en sønn som hadde forsøkt å ta sitt eget liv og hadde hatt det svært tungt. En tredje fortalte om opplevelser

i en «sekt» som hadde ødelagt tilliten til Gud og kristne. Alle tre fikk meg til å tenke; Menigheten er vårt håp – når den lever slik Gud vil.

Elsket for dem de er
I helga var jeg vitne til 2300 Soul Children på Universitetsplassen og Oslo Spektrum. Fra oss var det om lag 50 tweens og voksne. Barn og ungdommer som blir propet fulle av de at de blir heiet på, at de er en Superhelt fordi Gud er med dem og at de er elsket

Soul Children på festival i Oslo

for den de er. Verken vi eller de skal/kan skånes mot alt som påvirker oss og ungdommene negativt, men å bli propet full av Guds godhet og gode hensikt kan forvandle liv og livsveier.

Bruker tid på barna
Samme helg i Kragerø var Logos med på Barne-gospelfestivalen sammen med 570 sangere. Takk Gud for hver og en av lederne, for voksne som bruker av sin tid og penger til å være med. Ingenting er bortkastet



Logos på festival i Kragerø

– det er en investering!

Still opp for barna

Og jeg tror mange av de voksne som var med fra oss kjenner seg igjen i det foreldrene fra Oslo Soul Children fortalte om på en egen voksesamling i Spektrum: Om hvor mye det betyr for de som voksne å bidra som frivillige i koret; om samhold, gleder, timevis med dugnadsarbeid, osv. «Det gir meg så mye, og det gir oss som familie så mye! Ikke tenk at du ikke kan bidra – still opp!» sa flere av foreldrene i Oslo-koret med stor overbevisning.

Staben økes

På grunn av alt det gode som skjer, og når vi mener

at Jesus er det beste for barna og ungdommene, så er det også fint at vi har kunnet ansette enda en Tid for Gud arbeider; Miriam Trovi. Med det har Simen Andersen fått en TFG-kollega og Gabriel, Birgit og Vidar en ny medarbeider. Vær med i bønn for barne- og ungdomsarbeidet vårt. Og nøl ikke med å ta kontakt om du har lyst å være med i et av disse teamene.

Alt dette gir så uendelig mening etter at Strategi- og tjenesteutvalget var samlet uken før og snakket 2 timer om fremtiden til menigheten vår – «verdens» håp!



Vedhogst er tingen!

Å hogge ved gir ro både i sjel og sinn. Det gir også en nydelig varme når det legges i oven og det begynner å sprake godt.

Når høsten kommer må alle som fyrer med ved tenke på - har jeg nok ved gjennom vinteren??

Åge Skyer som er blitt pensjonist, koser seg med vedhogst. Det er sosialt og jeg har kost meg sammen med gode kamerater, mens vi har hogget, kløvd og løa ved, forteller han. Nå står det mange lag som bare venter på å finne en oven som de kan brennes i.

Ønsker du å kjøpe ved, ta kontakt med - Åge Skyer på tlf. : 951 11 550



Englehuset
Keramikk og Ikoner
Ragnhild E. N. Grønseth
Tlf. 928 85 721



Felleskjøpet
Levende opptatt av det

TRAVELNET
GRENLAND REISEBYRÅ
☎ 900 66 715 ☒ dag.eik@travelnet.no



Skien
BEGRAVELSESBYRÅ
Alfsen

TELEFON 35 52 49 00
ADRESSE Rektor Ørns gate 16,
3717 Skien
E-POST post@skienbeg.no
WWW skienbeg.no

ALLTID HER FOR DEG

SpareBank 1 Telemark

☎ 35 58 89 00



GISHOLT & FINNE



Leie Luksefjellstua

Luksefjellstua tilhører Skien baptistmenighet og kan leies av grupper og familier.
Ta kontakt med Ronald og Ruth Brynhildsen

☎ 35 53 51 03 eller 911 74 853

Tid for Gud-arbeider

Miriam gleder seg



Miriam Trovi (19) er menighetens nye Tid for Gud-arbeider.

av Jan Sæthre

Hun er oppvokst på Stathelle, og Langesund baptistmenighet. Etter avsluttet videregående skole har Miriam vært

på DTS hos Ungdom i Oppdrag. Det har også blitt en misjonsreise til Asia.

I sommer ble hun døpt på ungdomsleiren på Vegårshei, og i september ble hun ønsket velkommen som medlem i Skien baptistmenighet

på samlingsfesten 30. august.

Nå gleder hun seg til å være en del av staben i Skien baptistmenighet. Hun skal blant annet ha ansvar i konfirmasjonsundervisningen og annet arbeid blant barn og unge.

B

NORGE P.P. PORTO BETALT

Returadresse:
Skien baptistmenighet
Herman Baggersgt. 1
NO-3717 SKIEN

For 5. - 7. klasse

Nytt tilbud - TWEENS!

Fredag 11. september var det duket for første Tweens - samling i kirkens underetasje. Tilbudet er for alle som går i 5. - 7. klasse og er fra kl. 18:00 - 20:00 på fredager.

av Kari Sæthre

Vi som er så heldige å få være med på dette er Trond og Bjørg Hjort og Kari Sæthre. Vi ønsker at de som er med, skal bli glad i kirken og glad i Jesus.

Nesten hver fredag samles vi kl. 18:00. Først snakker vi litt sammen om løst og fast. Deretter blir det en lek eller konkurranse, før vi har en andakt hvor vi samtaler om det som sies. Vi har laget oss



En kreativ og flott gjeng

en bønnebok, som tas frem hver gang. Her skrives det ned bønner og ting vi kan takke for. Vi ser alltid tilbake, for å se om det er blitt noen bønnesvar.

Deretter blir noen med på kjøkkenet for å til-

berede den maten vi skal spise, noen dekker bord og det blir masse lek og moro, før vi avslutter med mat og velsignelsen.

Så følg med. Det er Tweens nesten hver fredag frem mot jul.